

Zpravodaj

z Průšánek

4/2013

Foto: Ing. Petr Omelka

GULÁŠFEST A DRUŽSTVA Z PRUŠÁNEK, FOTO KUBA KANTA

Krátce z obsahu

Slovo starosty

Rozhovor s místostarostou

Info od naší účetní

Informace z PRUTESu

Z činnosti ZŠ

Z naší školičky

Z činnosti zájmových organizací

Zprávičky z farnosti

Z naší knihovny

Ohlédnutí za kulturou a jinými

akcemi

Jak se baví senioři

Maminky v akci

Přijměte pozvání

Přehled kulturních akcí Obce

Prušánky na rok 2014

Vánoce

Čteme z prušánecké kroniky

Společenská kronika

Voňavé vánoční inspirace

Inzerce

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

rok 2013 je pomalu za námi a nám nezbyvá, než se za ním poohlédnout a připomenout si, co jsme za letošní rok vykonali. Na polovině území obce byla vyčištěna a zmonitorována kanalizace s tím, že příští rok se dokončí zbývající část. Bylo upraveno a vydlážděno prostranství u autobusové zastávky na točně. Na konci ulice Slunečná je umístěno nové dětské hřiště, menší, než je podél chodníku do školy. Koupili jsme nový výkonnější traktor včetně mulčovače, sněhové radlice a podvozku, a také dva kontejnery. Na osmnácti místech v obci byl osazen bezdrátový rozhlas. Po novém roce bude realizováno zbývajících šestnáct míst, a tím bude pokryta celá obec, což představuje celkem čtyřicet čtyři soupravy.

Za významného finančního příspěví MND a.s. bylo obnoveno zařízení místní knihovny, kde je také umístěno kopírovací zařízení pro veřejnost. O kulturním domě jsem se zmiňoval již několikrát a po jeho rekonstrukci je takřka každý týden v permanenci.

Po dlouhých letech se dočkali nové komunikace občané v ulici Polní, včetně nového chodníku. Nová komunikace byla dokončena v ulici Nechorská, i když k úplné dokonalosti je potřeba přemístění rozvaděče, což je záležitostí firmy E.ON.

V příštím roce nás čeká stavba smuteční síně, po takřka padesátiletém plánování máme konečně možnost tento objekt postavit. I když tato akce spolkně větší část rozpočtu, jsou v plánu komunikace, cyklostezka, další dětská hřiště, nákup komunální techniky. Máme také finanční příslib TJ Podlužan na zateplení budovy na hřišti, a rovněž hasičům na pořízení nové cisternové stříkačky. Vážení spoluobčané, blíží se konec roku 2013 a já bych rád poděkoval všem, kteří pracují pro rozkvet a dobré jméno naší obce a věřím, že v tomto úsilí budou i nadále pokračovat. Zároveň Vám přeji šťastné, radostné, láskyplné, ve zdraví a míru prožité svátky vánoční. Do nového roku 2014 přeji hodně štěstí, zdraví, lásky, vzájemného porozumění, mnoho úspěchů osobních i pracovních, hodně spokojenosti a rodinné pohody.

Jan Prčík, starosta obce

**REDAKČNÍ RADA SE DOTAZUJE
MÍSTOSTAROSTY KARLA POLÁCHA**

Pane místostarosto, skočil jste do funkce takříkajíc rovnýma nohama, jak se Vám daří?

Je pravda, že mé zvolení do funkce místostarosty mě tak trochu zaskočilo, ovšem když jsem funkci vzal, tak se ji snažím co nejlépe zvládnout. Samozřejmě mě k tomu pomáhají zkušenosti z dřívější dlouhodobé práce člena zastupitelstva, předsedy kontrolního výboru i předsedy přestupkové komise a v neposlední řadě člena rady a také moji spolupracovníci. Je třeba podotknout, že práce neuvolněného člena zastupitelstva a práce uvolněného funkcionáře OÚ je podstatný rozdíl, nehledě na čas, který tato funkce zabírá. Jak tyto úkoly zvládám, musí posoudit nejenom členové zastupitelstva, ale hlavně naši občané.

Je něco, s čím nejste tak úplně spokojen, nebo co se Vám v práci nedaří?

V prvé řadě přesvědčit občany, že práce na ozelenění a úpravě obce nezáleží jen na šesti lidech, kteří jsou pracovníky obce, ale také na aktivní pomoci občanů. Je pravdou, že zmizela řada takzvaných divokých skládek, ale ještě jsou občané, kteří si například pletou kontejner za hřbitovem s kontejnerem na sběr-

ném dvoře. Nevyužívají plně určené skládky na bio odpad a keře, rajčata a květiny zlikvidované ve své zahradě nám nadále vozí do větrolamu.

Nedaří se nám v plné míře přesvědčit majitele aut, že chodníky jsou od toho, aby se po nich chodilo, ne aby se každé odstavené auto muselo obcházet po silnici. Také se stává, že majitelé domů na obecním pozemku budují před domem parkoviště na auto, aniž by se zeptali na OÚ, zda tam vedou nějaké inženýrské sítě. Pak se stává, že OÚ navštíví až poté, když překopnou telefonní vedení, veřejné osvětlení nebo vodovod.

Také mě mrzí, že akce, jako jsou divadelní představení, různé přednášky či koncerty navštěvuje podstatně méně občanů než gulášfest.

Nezájem občanů se projevuje i jinde. V úterý navečer 2. prosince 2013 se konal na KD v Prušánkách „Kulatý stůl“. Cílem tohoto kulatého stolu bylo seznámit širokou veřejnost, jak se zapojit do procesu tvorby Integrované strategie území (ISU), která je nutným a výchozím dokumentem pro plánovací období roků 2014 – 2020. Jednalo se o pracovní kulatý stůl pro zástupce místní samosprávy, firem, živnostníků, podnikatelů, neziskových organizací (zájmové organizace, registrované spolky), a také ostatní obyvatele obce. Je třeba si uvědomit, že do budoucna se bez takovéto strategie při rozvoji obce neobejdeme. Velmi mě udivilo, že or-

ganizace v obci, které žádají každoročně nemalé prostředky na podporu činnosti, se tohoto stolu nezúčastnily.

A je tady něco, z čeho máte radost?

Podarilo se nám společně s ČZS a vinaři rekonstruovat zakoupený sklep u Nechor, který se stal pro letní měsíce takovým malým muzeem v rámci sklepních uliček společně se sklepy v Bořeticích – Kraví Hoře, Pavlově, Novém Šaldorfu a Znojmě. Škoda, že mezi návštěvníky, kteří sklep navštívili, bylo velmi malé procento Prušánků.

Také se nám daří třídění odpadů. Díky pochopení občanů se řadíme mezi jedny z nejlepších v kraji. Proto již třetím rokem jsme zváni na vyhodnocení do Brna, kde přebereme ocenění a doufám, že i nějakou odměnu.

Je konec roku, co byste našim občanům popřál do toho roku příštího?

V prvé řadě zdraví, pak také trochu toho štěstí, více optimismu, osobních a pracovních úspěchů, rodinné pohody. Vzhledem k tomu, že jsme na konci roku, samozřejmě veselě prožítí vánočních svátků a šťastné vykročení do nového roku 2014.

Děkujeme za rozhovor.

Na otázky odpovídal Karel Polách, místostarosta

INFO OD NAŠÍ ÚČETNÍ

Co jsme v letošním roce vybudovali a kolik nás to stálo?
Vážení občané, jistě vás zajímá, kolik nás stojí budování a zvelebování naší obce, proto nabízíme několik čísel za 11 měsíců letošního roku.

komunikace Nechorská	3 957 700,00 Kč
rekonstrukce kulturního domu	5 041 602,58 Kč
komunikace Polní	2 361 184,00 Kč
kolový traktor CASE	1 136 520,00 Kč
vlek za traktor	417 208,00 Kč
dětské hřiště na ulici Slunečná	125 158,00 Kč
rekonstrukce místního rozhlasu	303 900,00 Kč
knihovna	308 197,00 Kč
celkem	13 651 469,58 Kč

další výdaje na provoz obce jsou následující:

provoz ZŠ a MŠ	2 350 249,00 Kč
příspěvek na tělovýchovnou jednotu	593 228,00 Kč
provoz veřejného osvětlení	533 242,00 Kč
nakládání s odpady	1 257 877,00 Kč
údržba obce včetně platů zaměstnanců	2 306 184,50 Kč
DPS a rozvoz obědů	392 065,90 Kč
požární ochrana	565 438,10 Kč
zastupitelstvo obce	1 443 705,33 Kč
příspěvky organizacím	335 281,50 Kč
správa obce včetně platů zaměstnanců	2 964 999,15 Kč

Jindra Hamrová, hlavní účetní

ČISTIČKA ODPADNÍCH VOD PRUŠÁNKY

Vyzýváme dlužníky, kteří dosud neuhradili stočné za rok 2013, aby tak okamžitě učinili. Platbu můžete provést také bankovním převodem, informace naleznete na www.obecprusanky.cz nebo na nástěnce na chodbě OÚ. Pokud Vám finanční situace nedovoluje do konce roku 2013 dlužnou částku uhradit, přijďte si domluvit odložení platby nebo

splátkový kalendář. Jinak budeme nuceni přistoupit k vymáhání dluhu, který bude navýšen o náklady s tímto spojené.

Stočné na rok 2014 bude po schválení zastupitelstvem, které se bude konat 17.12.2013, vyvěšeno na úřední desce, zveřejněno na internetových stránkách www.obecprusanky.cz a vyhlášeno místním rozhlasem.

SVOZY TŘÍDĚNÉHO ODPADU A TKO

Naposledy se budou popelnice vyvážet v pondělí 23.12.2013, poprvé po Novém roce ve středu 8.1.2014, tříděný odpad den před tím – v úterý 7.1.2014.

Z činnosti ZŠ

NESEM VÁM NOVINY....(ČTĚTE)

Sotva týden začne, než se stačíme rozhlédnout, je tu zase pátek... a tak pořád dokola. A ze školního roku se ukrajuje jeden měsíc za druhým. Za měsíc už bude vrcholit 1. pololetí.

Pro tento školní rok jsme se domluvili se vzdělávací společností Education services (zastoupenou panem Pavlem Stancem) na spolupráci při výuce anglického jazyka. Naše hodiny jsme obohatili o působení rodilých mluvčích ve všech třídách, kde se angličtina vyučuje (od 3. po 9. třídu). Každý měsíc k nám přijíždí Hana a Tomy a s každou z uvedených tříd si celou hodinu povídají jen a pouze anglicky. Smlouvu máme na celý školní rok a zdá se, že děti ztrácí ostych více mluvit a docela se jim to líbí. Už jsme se také domlouvali na možnostech zahájit případnou výuku s rodilými mluvčími i pro veřejnost. Bude záležet na zájmu. Ukázková hodina proběhla 24.9. a od října už k nám rodilí mluvčí jezdí pravidelně každý měsíc (druhé úterý v daném měsíci).

Koncem měsíce září ještě proběhla exkurze pro 9. třídu do geoparku na Turoldu u Mikulova. Třídu doprovázela třídní učitelka Hana Ammerová.

Tradiční štafetový běh Boba Zháňala v Hruškách se letos konal 7.10. a byl pro nás velmi úspěšný – naši běžci obsadili ve tvrdé konkurenci pěkně 4. místo a dokonce první část štafety naši druháci předávali štafetový kolík třetákům na 2. místě! Z našich současných atletických hvězd se na závod přijeli podívat Bára Špotáková (olympijská vítězka v hodu oštěpem) a její tréninkový kolega a mistr světa v této disciplíně Vít Veselý. Jako obvykle předávali ceny a pak docela dlouho rozdávali autogramy a fotili se s dětmi. Snad to pro děti bude dobrá motivace u sportu vydržet.

V říjnu připravila paní učitelka Vanda Bušková dva projektové dny. Pro 6. třídu to byl Praveký den (oblečení, potrava, nástroje, bydlení – bu-

dování přístřešku ve větrolamu). Pro 7. třídu byl projekt na téma Kláštery, mniši, církve - seznámení s historií klášterů a životem v nich, s rituály a specifickými výrazy vycházejícími z náboženských rituálů. Muzeum a galerii navštívili osmáci s paní učitelkou Ammerovou, která zde učí výtvarnou výchovu. Posledního října se uskutečnil zájezd zaměstnanců školy (a školky) do divadla v Brně na muzikál Chicago.

V listopadu jsme hodnotili první čtvrtletí tohoto školního roku – 7.11. proběhla jak porada, tak většina třídních schůzek. Třídní učitelky na I. stupni měly v předstihu konzultační hodiny, tak se tentokrát nemusely obávat dlouhých front rodičů před třídou. Je mnohem lepší, pokud rodiče využijí nabízené konzultační hodiny a chodí si pro informace a případně se i poradit v průběhu celého čtvrtletí. Na exkurzi do naší ČOV se vypravili šestáci, ještě jim zůstává doplnit si vědomosti a přehled o úpravách vody návštěvou vodárny (úpravny) v Moravské Nové Vsi. Ve stejný den se fotili naši prvňáci – Moje první třída (určitě bychom našli téměř každý tuto památnou fotku doma). A také se páťáci podívali do brněnského zmodernizovaného planetária. To vše v jednom termínu - 19.11. Cestovatelská beseda s manželi Márovými proběhla 21. listopadu - pro školu na téma Ekvádor. V podvečer pro naši veřejnost měli připravenou Austrálii. Tentokrát se nemohl zúčastnit jejich syn Jirka, kterému se právě v tomto čase zhoršila jeho nemoc (svalová atrofie), která ho upoutává na vozík. Přesto jsme mohli na promítnutých ukázkách vidět, kam se celá rodina i s Jirkou na vozíku dokázala vyšplhat. Je to obdivuhodné a budeme jim moc fandit. Další den se osmá třída v rámci zeměpisného projektového dne seznámila s využitím geografických informačních systémů v praxi. Projekt ve spo-

lupráci s externími lektory připravila paní učitelka Juráňová.

Na konci měsíce nám z Hodonína přivezli putovní výstavu žákovských prací z výtvarného sympozia, které proběhlo na jaře v Mikulčicích k výročí příchodu Konstantina a Metoděje na Moravu. Za naši školu se zúčastnily Martina Řehánková a Katka Fukalíková. Všechny obrazy, které žáci a studenti na sympoziu vytvořili, můžete vidět u nás ve škole v I. patře. Výstava u nás potrvá do začátku ledna 2014. V prosinci nás ještě čeká – kromě oslav výročí školy – návštěva ekocentra Dúbrava v Hodoníně. O jejich programy s vánoční tematikou je obrovský zájem a musí se proto objednávat s velkým předstihem. Od nás se tam vypraví 1. – 3. třída. Děti se těší, že si zhotoví a domů přivezou pěkné výrobky s vánoční tematikou.

Letos jsme také zkusili spolupráci s Ovocentrem a přistoupili k programu Ovoce do škol. Zatím se celkem dodávky líbily – naposled to byly balíčky s babykarotkou. Mrkvička byla očištěná, umytá a zabalená po 150 gramech pro každého žáčka na I. stupni. Dodavatel mailem předem oznamuje termín dodávky a také sortiment. Pokaždé je s dodávkou informace o významu dodávaného ovoce či zeleniny. Dodávky jsou realizovány 2x do měsíce. Děti z 1.-5. třídy mají tyto dodávky zdarma.

Ráda bych poděkovala za nás všechny těm, kteří nám pomáhají. Je to řada ochotných rodičů i naše místní instituce. Děkuji našemu zřizovateli – Obci Prušánky a jejím zástupcům za podporu a řešení nejrůznějších technických komplikací, děkuji SRPDŠ za finanční podporu dětí, děkuji pánům Petru a Zdenkovi Zálešákovým za pomoc a spolupráci a samozřejmě všem našim zaměstnancům.

V sobotu 7.12. proběhla naše mega akce – školní akademie, kterou divákům předvedlo cca 180 účinkujících!

Bylo to obrovské množství práce a pilování, za což moc děkuji všem, co navrhovali – dětem a hlavně dospělým. Na neděli jsme připravili nahlédnutí do současné školy. Podle vyjádření účastníků máme školu velmi hezkou a dobře vybavenou i oproti některým městským školám. Díky všem, kdo nám pomáhají takové prostředí pro děti vytvářet.

... ten vánoční čas dočkali jsme zas... a k němu patří netrpělivé dětské očekávání, jestli a co vlastně bude pod tím vánočním stromečkem a jestli ten Ježíšek přesně ví, co si přejeme. A tak si popřejme radost z přítomnosti našich milých, dokud je máme, ze zdraví a dostatku, že netrpíme nouzí... Našlo by se toho dost a dost a možná by to pro někoho byly úplně obyčejné věci.

Ale pokud se zamyslíme, nemá každý člověk na světě to štěstí žít bez války, hladu, v dostatku, ve svobodě a radosti. Tak si važme všech obyčejných věcí, které náš život dělají „obyčejně“ šťastným. S Božím požehnáním krásný vánoční čas, zdraví a spokojenost v novém roce 2014 všem přeje

Alena Kristová, ředitelka

Školní akademie, foto P. Omelka

ENVIRONMENTÁLNÍ VÝCHOVA - DEVĚTÁCI V MIKULOVĚ

V úterý 24. 10. 2013 se naše třída vydala na exkurzi. Zrovna v ten den máme v rozvrhu nejvíc hodin z celého týdne, a to osm. Předmět, jehož jméno nesmím vyslovit, nás pronásleduje celý rok a zrovna tento den jej máme. Tak nikomu ze třídy nedělalo problém jet raději na exkurzi do Mikulova, než se učit tento předmět.

V úterý ráno jsme vyjeli vstříc dobrodružství. To začalo hned v autobuse, neboť ten byl totálně narvaný. Jeli jsme totiž do Břeclavi a to jezdí všichni studenti do škol a taky dospělí do práce. Cestu jsme přežili a v Břeclavi přesedli na další autobus, tentokrát směr Mikulov.

V Mikulově jsme chodili nahoru, dolů, nahoru a zase dolů. Víte proč? Nemohli jsme najít cestu k jeskyním. Nakonec se nám to podařilo a mohli jsme vejít do jeskyně na Turoldu. Provázel nás starší pán a povídal o historii jeskyně a místní příběhy, které se tam staly. V jeskyni jsme viděli i drahé kameny, jako například ametyst, růženín a také mamutí kel a mnoho dalších zajímavostí. Po exkurzi v jeskyni nás čekala další průvodkyně, která nás provedla geoparkem. Tam jsme poznávali různé druhy hornin. Celá exkurze byla zaměřena na horniny a minerály, o kterých se učíme v přírodopise.

Na konci naší dlouhé cesty nás čekal malý rozchod v centru města Mikulova. Poté jsme se zcela vyčerpaní vraceli autobusem domů.

*Za devěťáky napsala Svatka Slavíková
a Martina Řehánková*

V Mikulově

Z naší školčky

„VÁNOCE, VÁNOCE PŘICHÁZEJÍ!“

Vánoční svátky mají již po staletí kouzlo, které každým rokem vždy znovu přichází mezi nás. Scházejí se rodiny, přátelé, upřímně si přejí vše dobré a voňavý vánoční stromeček jakoby hlásal „pokoj lidem dobré vůle“.

Neopakovatelnou atmosféru mají tyto svátky i u nás ve školce. Právě dny a týdny před svátky děti vyrábějí

práníčka a dárečky pro své nejbližší, a tak si samy mohou vychutnat radost a uspokojení z toho, že mohou někoho obdarovat a působit radost. Děti se učí překonávat své osobní sobectví, prosit, udělat něco dobrého pro druhé. A záleží hlavně na nás, jak budou prožívat a vnímat celé období před svátky, dobu adventu a přípravy Vánoc.

Upevňujeme v dětech vztah k tra-

dicím a svátečnímu období. Vyprávíme si o tom, jak se dříve slavily Vánoce, jak vypadal vánoční stůl našich předků, připomínáme si zvyky a obyčeje, zdobíme třídu, učíme se básničky a zpíváme koledy.

Nezapomeňme, že Štědrý den není jen o dávání dárků, ale i o tradicích, rituálech a rodině, která je pohromadě.

Radka Šůrková

NAKONEC PÁR PERLIČEK OD DĚTÍ.

Učitelka: „Býváš někdy smutný?“

Barunka: „Já jo, protože maminka chodí na firmu.“

Gábinka: „Ve školce nejsem smutná, protože ve školce máme hračky a kamarády.“

Rostiček: „Já sem byl smutný, když sem se dvakrát bouchl do jakési trubky.“

Uč: „Ale nic se ti nestalo, že ne?“

Rostiček: „No to ne, ale mam takovou vzpomínku.“

Uč: „No a plíce máme na co? Když vdechneme vzduch tak se nám na-

fouknou a...?“

Mikulášek: „A narostou nám prsa.“

Uč: „A na co máme mozek?“

Martínek K.: „Abysme nedělali blbosti!“

Martínek K. říká kamarádovi: „Ty si teda pěkně zlý, že na tebe zavolám ručitele.“

Uč: „Děti, nesmí se házet sněhové koule do očí.“

Patriček: „Jo, mě už někdo hodil do očí sníh, ty oči mě vypadly a museli mě tam dat potom modré.“
Venku jsme viděli kočku.

Uč: „Děti, co chytá kočička?“

Matýsek M: „To nevím, ale mě kůsla do spánku.“

Uč: „Kdo bude venku zlobit, může jít klidně do školky na postýlku.“

Martínek K.: „Jo, anebo na postel a to by bylo horší.“

Učitelka si s dětmi opakuje pravidla ve třídě: „Děti, na co jsme ještě zapomněli?“

Simonka: „Že si uklízíme hračky a neřveme jako gitři (tygři).“

Matýsek M.: „Jo a nedáváme si na čuňu.“

Hezké vánoční svátky,
ať máte čas na pohádky,
ať se na vás štěstí směje,
ať vás láska neustále hřeje,
ať vás úspěch provází
i v roce, který přichází.

Přejí děti
a zaměstnanci MŠ.

Čerti a andělé na mikulášské nadílce ve školce

Z ČINNOSTI SKAUTU

Drakiáda

Modrá obloha, ideální povětrnostní podmínky a hojná účast draků a spolu s nimi samozřejmě i jejich majitelů. Každoročně nás těší zájem dětí i rodičů o tuto akci. Letos se drakiáda konala 19. října 2013. Některé z dětí měly draky kupované, některé měly doma vyrobené, ale všechny opravdu nádherné. Nebylo lehké mezi nimi vybrat vítěze. Můžeme ale říci, že vyhrály všechny děti, protože si užily krásné odpoledne, provětraly se na čerstvém vzduchu, zažily spoustu legrace. A to je vlastně smysl těchto akcí. Děkujeme i všem rodičům a těšíme se za rok – na shledanou!

*Za skauty
Junák Mikulčice
Barbora Ivičičová*

Můj milý Nechoránku!

Máš teprve rok a půl, ale za tu krátkou dobu jsi ušel pořádný kus cesty. Nejdřív jsi byl jenom vizí a přáním několika nadšenců vzkřísit cosi, co kdysi proslavovalo Prušánky až za hranicemi všedních dnů. A první krok je vždycky nejtěžší. Ale podařilo se. Z malé myšlenky ses postupně stal plodem, čerstvým dítětem, batoletem. Dnes už stojíš na vlastních nohou. Cesta před tebou je ještě hodně dlouhá a máš se pořád co učit. Ale když se ohlídněš, určitě uvidíš trochu své práce:

- Uvidíš lidi, co ti od začátku pomáhali.
- Učitelky ze školky, které zapůjčily kroje. Ředitelku školy, která propůjčila družinu. Kamarády, kteří přinesli řadu studijního materiálu. A hlavně uvidíš rodiče, kteří vložili důvěru do ženy, kterou téměř neznali.
- Uvidíš první rozpačitý pokus o vystoupení pro rodiče, loni na Vánoce v družině.
- Uvidíš světlo ve tmě – Bibianu Stávkovou, která se právě včas připojila.
- Uvidíš jarní pásmo, první vystoupení pod širým nebem na Svatého Jana a první velké vystoupení s cimbálkou – Hody.
- Uvidíš, jak se děti po prázdninách vrátily ve stejné sestavě a jak k nim přibýly další.

- Uvidíš, jak babičky zamáčkly slzu ve zrekonstruovaném kulturáku.
- Taky uvidíš, jak nás nebylo slyšet a popletli jsme to na jarmarku a jak jsme poctivě nacvičovali na Vánoční koncert.

A víš co? Bude ti to slušet, protože máš nové kroje. Ono to půjde – uvidíš!

*Tvoje první fanynka,
Iva Letochová.*

PS: Díky za podporu a vám všem ať se daří v novém roce.

Děkovačka, foto: Mira Šimek

Úspěšné mažoretky z Prušánek

Čtyři šikovné holčičky z Prušánek - Eva Ratajová, Dominika a Veronika Křivákovi a Natálie Pálková - chtěly být mažoretky. Ale protože v Prušánkách žádná taková skupina není, trénují v Neonkách v Moravské Nové Vsi. A taky s nimi vystupují. V neděli 23. listopadu 2013 se zúčastnili kvalifikace České republiky

v Dubňanech. Zastupovaly skupinu kadetek a jejich vystoupení bylo obrovským úspěchem, protože získaly 1. místo. Zajistily si tak postup do finále, které se uskuteční v dubnu 2014 opět v Dubňanech. Samozřejmě jim blahopřejeme.

Pyšné maminky

Z ČINNOSTI SLOVÁCKÉHO KRÚŽKU V LETOŠNÍM ROCE

Tak jako v minulých letech se ani letos činnost členů slováckého krúžku neomezila pouze na akce pořádané v Prušánkách (májové zpívání, předhodová beseda či slavnost Vinobraní). Mužský sbor např. přijal pozvání k účasti hned na několika dalších zpíváních - v dubnu to bylo zpívání mužských sborů v Dubňanech, v červnu v Mutěnicích a ještě na regionálním zpívání v Lanžhotě a v srpnu zpívali v záhoráckém Kuklově. Už v únoru však zavítali do Vacenovic na fašaňkové slavnosti, v květnu svým zpíváním zpestřili kulturní program lázeňským hostům v Ostrožské Nové Vsi. Několikrát se také představili v různých obcích na přechodových besedách u cimbálu - v červenci tak zavítali do Valtic, v srpnu oplatili loňskou návštěvu Moravského Žižkova a v září se jejich písničky nesly pod hodovou

májú jak v Rohatci, tak i v Ladané. Vůbec nejdál se letos mužáci podívali do severočeského Jirkova, kam přijali pozvání na červencové Viktoriánské slavnosti. A sklidili zde zaslouženou chválu, neboť podle vyjádření pořadatelů je v tomto kraji spíše obvyklé zpívání klasické sborové, zatímco ze zpívání našeho mužského sboru jim běhala husina úplně všude. To že chlapi umí zpívat i koledy potom předvedli při akci Adventní koledování, které se uskutečnilo začátkem prosince ve Starovicích.

Co chlapy tak trochu trápí, je to, že dochází k postupnému zvyšování průměrného věku sboru. Proto zvou mezi sebe další zájemce o folklórní zpívání tak, aby došlo postupně ke generační výměně. Chtějí totiž, aby tradice mužského zpívání, která v naší obci trvá už 33 let, nezanikla, ale plynule pokračo-

vala dál.

Pro členky ženského sboru se letošní rok odvíjel poněkud ve volnějším tempu. Doznávaly totiž různé zdravotní a životní peripetie, které některé z žen v poslední době potkaly. Poprvé tak vystoupily až v polovině května na zpívání sborů v Bulharech. Začátkem srpna potom spolu s mužským sborem navštívily slovenský Kuklov. Na sv. Václava se přes slovenské hranice vypravily znovu, tentokrát do Javlovských Bohunic. Zde se cítili jako doma, neboť jim hostitelé předvedli ukázkovou péči o ně a i přes podstatně vyšší věkový průměr ukázali, že mají elán na rozdávání. A nyní se i spolu s mužským sborem těší na poslední letošní akci - vánoční koncert, na který Vás srdečně zveme.

*Josef Hromek, předseda krúžku
a Lenka Salayová*

ZPRÁVIČKY Z FARNOSTI

UČME SE ZNOVU ŽASNOU

Mnozí lidé říkají, že vánoce jsou nejkrásnější svátky v roce. Ta výzdoba! Náměstí a obchodní centra září jako nikdy jindy. K tomu zní líbivé písně koled. Doma stromček, betlém, dárky, spousta dobrot. Půlnoční bohoslužba na Štědrý večer má také jedinečnou, zvláštní atmosféru. A když se k tomu přidá čistý bílý sníh...

Vzpomínám si, jak jsme v předvánočním období psávali ve škole na tabuli: „Vánoce jsou svátky klidu, nezkoušejte naši třídu!“ Ale jsou naše vánoce doopravdy svátky klidu? Nebo spíš shonu a nervozity? Hlavně, aby byl bohatý „ježíšek“ a aby na stole nic nechybělo! A co naše srdce? Nejsou prázdná? Někteří dříve narození vzpomínají, jak dříve jako děti dostávali pod stromček jen pastelky a punčochy, a přesto byli šťastnější a spokojenější. Spo-

kojenost totiž nezáleží na velikosti daru nebo množství spořádaných dobrot (z těch bývá nakonec špatně), ale sídlí v srdci člověka. Někdo je šťastný, i když je chudý a nic nemá, druhý je stále nespokojený a nařiká, i když má všechno, stále mu jakoby něco chybí. Jaká jsou naše srdce? Člověk je šťastný jen tehdy, když přestane myslet jen na sebe a věnuje se druhým. Kolik času věnují rodiče dětem – aby si s nimi hráli, malovali, zpívali, povídali jim pohádky, šli na procházku? Lék na vlastní smutek může být: všimnout si toho, kdo mě potřebuje – připravit překvapení někomu, kdo je sám nebo nemocen, udělat mu radost. Obdarovávájme se navzájem zbožím, které se nedá koupit – časem, laskavostí, úsměvem, trpělivostí...

Co se vlastně chystáme slavit? Vánoce jsou přece svátky narození Ježíše Krista. Dáváme si navzájem dárky, ale co darujeme oslavenci? On stojí o naše čistá srdce.

„Všichni, kdo to uslyšeli (zprávu o narození), užasli nad tím, co jim pastýři vyprávěli.“ (Lukášovo evange-

lium 2, 18). Malé děti, čisté, nezkažené, dokážou ještě žasnout. Třeba nad krásou sněhové vločky. My, dospělí, bychom se tomu měli znovu učit. Dívejme se v úžasu na to malé dítě v jeslích. Bůh, Stvořitel celého světa, se snížil na úroveň člověka, dokonce pod úroveň člověka. Vždyť se narodil ve chlévě. Bůh vzal na sebe lidské tělo. Především proto, aby jako čistý, svatý, prostý hříchu – Boží beránek – mohl být obětován za naše hříchy, ale také proto, aby nám mohl předat evangelium – radostné poselství spásy – osobně.

Žádný sladký „ježíšek“, ale Ježíš Kristus, Emanuel – Bůh s námi. Nad tím žasněme a z toho se radujme! To nám pomůže překonávat naši nevěru, náš strach o sebe a svou budoucnost, naši samotu, náš smutek. Bůh je s námi! A z tohoto úžasu se rodí touha následovat ho – vyjít ze sebe k těm druhým.

Vánoce prožité ve vzájemné lásce, radosti a vděčnosti přeje Vít Hába, farář

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Z toho, co se dělo ve farnosti, bych chtěla zmínit dvě události. V neděli 24. listopadu uděloval pan farář při mši svaté tzv. svátost pomazání nemocných, která patří mezi sedm svátostí církve, jako je např. křest, biřmování, svátost manželství, atd. Jelikož jsem pouhý laik, musela jsem nahlédnout do katechizmu katolické církve, kde se k této svátosti mimo jiné píše, že nemoc a utrpení vždy patřily k nejněžnějším problémům, které podrobují lidský život zkoušce. V nemoci člověk zakouší vlastní bezmocnost, vlastní meze a svou ohroženost. Nemoc může vést k úzkosti, k uzavření se do sebe, někdy dokonce k zoufalství a vzpouře proti Bohu. Může však také napomáhat člověku k větší zralosti, pomoci mu rozlišit v jeho životě, co není podstatné, aby se zaměřil na to, co je důležité. Prostřednictvím této svátosti vyprošuje kněz lidem, kteří jsou těžce nemocní, staří nebo na pokraji smrti, posilu, útěchu, pokoj a odvahu v jejich utrpení.

První neděle adventní začíná nový církevní rok. K této neděli již tradičně patří zehňání adventních věnců, které si pak odnesou věřící do svých domovů. Adventní doba našťastí není pouze časem horečných nákupů. Má především svůj duchovní obsah. A tím je ne-

jen příprava na Vánoce! Vyzývá nás k setkávání se s Kristem v našem každodenním životě a připravuje nás na jeho slavný druhý příchod. Obsah adventní doby výstižně vyjadřují staré české adventní písně - „roráty“, sestavené podle biblických textů, převážně prorockých. Na internetu jsem se dočetla, že název

„roráty“ pochází z nejnámější latinské adventní písně pocházející z 16. stol z Francie: „Rorate coeli de super...“ - „Rosu nám dejte nebesa, dejte nám spasitele“. Tyto staré písně nás spojují s vírou našich předků. Nápěvy i slova písní překlenují celé generace.

Jitka Omelková

foto P. Omelka

Adventní koncert v kostele

V neděli 8. prosince se v našem kostele uskutečnil koncert akustické kapely „Marián & úlety“. Toto rodinné trio ve svých komorních písních prolíná hudbu klasickou, tradiční folk, latinsko-americké rytmy a jazz. Autorem hudby i textů je hudební pedagog Josef Marián Kralovič, který mimo jiné vyučuje i na ZUŠ Velké Bílovice. Tohoto adventně laděného koncertu se zúčastnilo nečekané množství posluchačů, kteří si do předvánočního shonu jistě odnesli pohodu a klid.

Text a foto Jitka a Petr Omelkovi

Mše svaté o Vánocích:	26. 12. - 10:00
24. 12. - 22:00 – půlnoční mše	31. 12. - 15:00
25. 12. - 10:00	1. 1. 2014 - 10:00

Z naší knihovny

Vážení čtenáři,
ve čtvrtek 21.11. se po měsíci opět otevřela knihovna. Jak všichni víte, proběhla zde velká rekonstrukce, na které se finančně podílely MND a obecní úřad. Výsledkem je moderní interiér, který určitě splňuje požadavky na knihovnu 21. století. Je zde úplně všechno nové - nábytek, podlaha i výmalba. MND nám pro naše uživatele také darovaly novější počítače. Chtěla bych i touto cestou poděkovat MND za dotaci, bez které by k této rozsáhlé rekonstrukci nemohlo dojít.

Změnou prošlo i oddělení pro děti. Přibýly nám zde pohodlné sedací pytle, v dětském koutku je spousta hraček, aby si děti mohly pohrát, zatímco si rodiče či prarodiče v klidu vybírají nové knihy. V nových policích jsou knihy přehledněji uloženy, aby se v nich dětem lépe hledalo. Přijďte se svými dětmi či vnučaty, nebo je pošlete klidně samotné, ať se přijdou podívat, posedět nad knížkou, povyprávět si s kamarády, s výběrem vhodné knížky jim vždycky ráda pomohu.

Ve čtvrtek 21.11. proběhla na kulturním domě beseda se spisovatelem a cestovatelem panem Jiřím Márou a jeho manželkou. Přednášel o svých cestách po

Austrálii, kde ho doprovázel i jeho syn, který je upoután na invalidní vozík. Celkem se sešlo asi třicet pět lidí, kteří si kromě příjemného zážitku odnesli navíc jeden bonus – poznání, že nic není nemožné, pokud to člověk hodně chce.

Přeji všem svým čtenářům i všem ostatním krásné prožití svátků vánočních a šťastný nový rok.

Vaše knihovnice Milena Hromková

dětský koutek v knihovně

Ohlédnutí za kulturou a jinými akcemi

37. ROČNÍK POCHODU SLOVÁCKÝMI VINOHRADY

37. ročník Pochodu slováckými vinohrady se konal 5. října. Tentokrát už nebylo otevřeno tolik sklepů s občerstvením, reguloval se počet cizích prodejců a myslím, že všichni si přišli na své a byli spokojeni. Ze začátku se sice některým vinařům příliš nezamlouvalo, že musí nahlásit, že budou

mít sklep otevřený a co budou prodávat, jestli jen burčák a víno, nebo i nějaké občerstvení. Ale většina z nich pochopila, že to není samoúčelné, ale nezbytné – zejména po zkušenostech

z loňského roku, a že to obec nedělá pro svůj plezír, ale právě a jenom pro vinaře. Máme před sebou ještě tři ročníky, takže doufáme, že všechny proběhnou bez problémů a v pohodě.

BESEDA SE SENIORY

18.10. odpoledne přišli do nově vyspraveného kulturního domu naši důchodci na svoji každoroční besedu a vlastně i na kolaudaci a moc se jim tam líbilo. Ženy dostaly květiny, vystoupily děti ze školky, zatančil soubor Nechoránek a bylo i překvapení – tombola. Nechyběl ani tanec a zpěv, a tak si myslíme, že byli všichni spokojeni.

foto P. Omelka

GULAŠFEST

Tak to byla velmi úspěšná akce Baru U Sávy a OÚ. Ono asi opravdu platí, že jídlo táhne víc, než duševní potrava. Soutěžilo třináct družstev, přišlo víc lidí jak na hody, všechno se snědlo a vypilo a věřím, že už teď se všichni těší na další ročník.

<- Vítězky „Zoufalky“ foto Kuba Kanta

To na komedii divadelního spolku Svatopluk z Hodonína „Popel a pálenka“, přišlo skoro padesát lidí, a proto je třeba i tuto akci považovat za úspěšnou.

Lampionový průvod děti milují, i když letos moc neprálo počasí a většina dětí o svůj lampion díky silnému větru přišla. Snad jim ztrátu alespoň trošku vykompenzovala malá sladká odměna, kterou dostaly v cíli.

Předvánoční jarmark, který se konal v neděli odpoledne 24.11., byl poměrně úspěšný, zúčastnilo se ho šestnáct prodejců, z toho šest místních. Myslím si ale, že v Prušánkách je zručných lidí mnohem víc. Takže co kdybyste příští rok taky přišli, vy šikovní prušanští, ukázat, co umíte?

foto Božena Maďeryčová

KNIHA „LIDĚ, KROJE, TRADICE“ VLADIMÍRA ŽIDLICKÉHO

vyšla tak trochu se zpožděním, ale zase v dobrém načasování před Vánoce. Je to tříkilová „bichle“ o čtyři sta sedmi stranách, které jsou plné krásných barevných fotografií. Možná někoho zarazí suma 980,- Kč, ale všichni, kteří mají přehled o cenách knih, souhlasně tvrdí, že je to cena velmi dobrá. Kniha jde dobře na odbyt a asi hodně z vás ji najdete pod vánočním stromkem. A pokud ne, můžete si ji ještě pořád koupit na OÚ, v kanceláři č. 3.

JK

Jak se baví senioři

Skončilo krásné léto, podzim se taky nenechal zahanbit, krátí se den a my senioři každý rok v listopadu jedeme do města Györu v Maďarsku. V místních termálních lázních se celý den koupeme. Lázně jsou rozděleny na část léčebnou a zážitkovou. V léčebné části jsou kryté a sedací bazény s termální vodou bohatou na minerály. Tato voda pomáhá při léčbě revmatismu, bolesti kloubů, dýchacích cest a gynekologických problémů. V druhé části jsou kryté a venkovní bazény s podvodními masážními tryskami, vodopádem, tobogánem a perličkami. Součástí areálu je kavárna a restaurace. Věřte, že je to pro nás velká pohoda, kde si krásně odpočineme a taky se pobavíme. Navečer odjíždíme vždy dobře naladěni a spokojeni domů. Naši poslední schůzi, kterou máme na konci roku, jsme nazvali „Mikulášská“. Společně si posedíme a zazpí-

váme. Pan Olin Huška nám zahraje k tanci. S přáním dobré pohody o Vánocích a dobrého zdraví po celý rok

se rozcházíme. A totéž přejeme i vám všem.

Za seniory Květa Kopečková

foto Věra Dřevěná

Už se nám zase blíží nejkrásnější a nejradostnější svátky celého roku – VÁNOCE. Čím to je, že nám tyto svátky nezevšední, i když se opakují každý rok? My sice slavíme během roku mnoho svátků, ale ty se týkají většinou jen jedné osoby, kdežto Vánoce zahrnují vždy celou rodinu. Můžeme tedy říct, že Vánoce jsou především svátky našich rodin. Víme také, že rodina je základem celé lidské společnosti. Zhruba tedy platí – jaká rodina, taková celá společnost. V rodině vznikají základní dobré charakterové vlastnosti a pracovní návyky, důležité pro celý život každého člověka.

Dnes ohrožují naši mládež náchyllost k alkoholu, drogám a kouření a zároveň nechuť k pořádku a práci. Dříve napravila drobné přestupky v chování mladých

sama rodina, neboť autorita rodičů byla opravdu veliká. Příkázání „Cti otce svého a matku svou“ se bralo velmi vážně. Roztržky mezi rodiči i mezi sourozenci se vyřešily většinou odpuštěním a smířením. Láska mezi jednotlivými členy rodiny byla upřímná a návštěvy mezi příbuznými velmi časté. Samozřejmě ani dříve nebylo všechno ideální a objevovaly se i nedobré věci. Také v minulosti byli lidé dobří, kteří v životě nikomu neublížili a kde mohli, tam pomáhali a byli také lidé zlí, kteří mysleli hlavně na to, jak někomu ublížit. S radostí pozorujeme, jak naši lidé ochotně a obětavě pomáhají svým spoluobčanům, kteří byli postiženi přírodními katastrofami nebo různými zdravotními problémy. Naopak, jak nás velice mrzí, když slyšíme, že naše mládež poničila pomníky někde na hřbitově nebo úmyslně rozbila nějakou důležitou věc. Vidíme, že stále trvá boj mezi dobrem a zlem a podle svých sil a možností přispějme k vítězství pravdy a lásky nad lží a nenávistí.

Josef Zigáček st.

Maminky v akci

Poprvé jsme vkročily s malými dětmi do místní tělocvičny před třemi lety, a začala zde vznikat velká přátelství mezi dětmi a mezi maminkami. Přestože naše děti již cvičí ve školce

a většina z nás se vrátila do zaměstnání, parta maminek má pořád velké plány.

V září jsme pořádaly Podzimní burzu zimního oblečení. V podstatě jsme navázaly na aktivitu dnes již babiček - Seniorek. Před 30 lety jsme jako děti chodily okukovat, jakou pořádají na

kulturáku mámy akci, chodily s nimi na kurz šití ke Květě K. a také cvičily.

Dnes už si sice málokdo kupuje nošené věci, děti však toto neřeší a spousta maminek je ráda za možnost levně získat krásné, někdy vůbec nenosené, věci.

Výtěžek z Burzy se snažíme věnovat našim dětem. V létě se stal již tradicí prázdninový táborák na kuželně, do kterého se aktivně zapojují i tatínci. Bez jejich pomoci by to již nebylo ono. Na táborák je již zima, tak jsme na podzim zorganizovaly výlet pro partu dvaceti dětí na dětské hřiště Olymp v Dubňanech. Krásnější listopadové odpoledne si děti nemohly ani představit. Slova „Mami, tady je to úžasné!“, mluví za vše.

V březnu bychom rády uspořádaly opět Jarní burzu. Uvítáme nabídku sportovních potřeb a oblečení, zejména pro děti od 3 do 10 let. Budeme rády, když nám přijdou pomoci s organizací další maminky. Těšíme se na Vaši účast.

Alžběta Kremrová

Prázdninový táborák na kuželně

Přijměte pozvání...

Pozvánka na vánoční koncert

Přijměte pozvání a přijďte se svátečně naladit na koncert „Ten vánoční čas“, který se uskuteční v neděli 22. prosince 2013 v 16:00 hod na kulturním domě. V programu vánočního koledování vystoupí děti z mateřské školy, dětský soubor Nechoránek, domácí ženský a mužský sbor a další sólisti. Účinkující doprovodí cimbálová muzika Sourozenců Osičkových z Velkých Bílovic. Koncert zahájí vánočními melodiemi host večera – domácí Kapela starých časů. Zvou pořádající Slovácký krúžek a Obec Prušánky.

Tradiční koledování na návsi

začne na Štědrý den ve 14:00 hodin u vánočního stromu před OÚ. Hrát bude Kapela Starých Časů a „noty“ pro vás – zpěváky - budou nachystané. Malí koledníci dostanou koledu a velcí si ji – jak je dobrým zvykem – přinesou sami. Určitě přijďte, těšíme se na vás.

Novoroční ohňostroj

Ohňostroj bude jako každý rok 2. ledna v 17:00 hodin na parkovišti u OÚ. Horký čaj pro děti a pořádný svařák pro dospělé bude připravený, takže se přijďte pokochat tou vybuchující světelnou nádherou. Snad u toho nebudou „mlhy na blatech“, jako v tomto roce.

Zároveň chceme požádat naše vinaře, aby přispěli alespoň litrem červeného vína na uvaření „ohňostrojového“ svařáku. Můžete ho přinést na OÚ nebo přímo do Hostince U Schottlů, ale prosím ne až 2. ledna před ohňostrojem, to je už pro uvaření takového množství svařáku hodně pozdě. Děkujeme.

Čteme z prušánské kroniky

Světová válka

Rok 1914 se vyznamenává strašnou událostí, která pohnula celou Evropou, ba i celým světem, neboť stihlo lidstvo takové neštěstí, jaké jen stihnout může.

Stalo se to, na co se už evropské velmoci dávno chystaly. Dne 28. června roku 1914 byl zavražděn v Sarajevě následník rakouského trůnu arcivévoda Ferdinand. Tento habsburský ničema byl největším nepřítelem českého národa, takže si nic jiného nezasloužil. V den jeho pohřbu na prušánské zvony celou hodinu nepřetržitě bylo vyzváněno.

Mezi lidem prosakovaly všelijaké zprávy, ale nikdo neměl vysvětlit, co z toho vzejde. Ale ticho bylo jako před bouří. Rakouská diplomacie chystala něco, co tu ještě nebylo... pokořující nota Srbsku... Ultimátum Srbsku ... a dne 26. července roku 1914... vypovězení války Srbsku...

To všechno se odehrálo v několika málo dnech. Těžko, těžko se nám dýchalo, a v nejbližších dnech už přicházely svolávací lístky, které znamenaly prý částečnou mobilizaci. Nebylo to tak zlé, pouze několik mladých mužů bylo nuceno opustit svoje drahé rodiny. Trochu jsme si oddechli... ale ... ne na dlouho. Dne 31. července byly rozvěšeny návštěvní se začátečními slovy: Mým milým národům... atd. Byl to manifest vydaný od císaře Františka Josefa I. k národům říše rakousko-uherské. Znělo to jako výsměch českému národu, kterému byla láska Habsburků známá. Po vyvěšení manifestu se už nikomu nechtělo do práce, neboť se čekalo, co nám přinesou nejbližší hodiny. Dne 31. července roku 1914 o 10 hodinách večer přišel starosta Martin Kurka do obecního hostince se slovy: „Už je to tady“. Všeobecná mobilizace do 38 let. Ono nařízení přivezli páni od úřadu z Hodonína. Mělo se bubnovat hned, ale vzhledem k pokročilé noční době to bylo odloženo až na ráno. Roku 1914 dne 1. srpna bylo vybubnováno obecním strážníkem Fabianem Bůškem, že se nařizuje všeobecná mobilizace do 38

let, a že se má každý mobilizovaný voják do 24 hodin dostavit ku svému pluku. Nikdo nevypraví, nikdo nevypráví tu hrůzu, která následovala po tomto osudném vybubnování. U každých dveří, u každých vrat bylo viděti uplakané ženy, děti, rodiče a ostatní příbuzné. Nebylo toho, kdo by plačící potěšil. Snad nebylo domu, kde by se mohlo říct, že je jim to lhostejno. Vždyť to čekalo skoro na všechny. Zbýval jen jediný den k pobytu mezi svými drahými. Ten den uběhl jako voda, ale v pláči a nářku, který nebral konce. Nadešel smutný večer, který opět byl vyplněn pláčem. Večer loučení s příbuznými, známými, sousedy, kteří ještě nemuseli. Svobodní hoši s truchlivými písněmi se loučili se svojí rodnou obcí a se svými milenkami. Pozdě v noci se šlo spát a mnohý ani oka nezamhouřiv, ani nespál. Na 180 junáků, mladých mužů a svobodných chlapců bylo násilím vyrváno z náručí svých drahých. Neúprosná rakouská soldateska slavila svoje orgie. Násilí a jenom násilí, to bylo heslo rakouské vlády. 150 mužů se jde bít za vítězství Vídně a Berlína, proti své vlastní krvi, proti Slovanům. 150 mužů odchází do války, kterou vyvolal krvavý Habsburk. 2. srpna 1914 nadešla smutná neděle, den rozloučení, a pro mnohého poslední den, kdy mu bylo možné vidět svoji rodnou obec.

Zase u každých dveří a u každých vrat stály uplakané ženy, matky a děti. Poslední polibek, poslední sbohem. Poslední slova: „Vrať se nám brzy, tatíčku, vrať se nám brzy, manželé drahý, vrať se nám brzy, drahý synu náš.“ Vroucné to přání všech odcházejících i všech, kteří zůstali doma. Těžko se loučí šohaji se svými milenkami... Odcházejí. Kdy se vrátí? A vrátí se vůbec? Těžká otázka, na kterou jest těžká odpověď. Jedni jeli časně ráno, „aby nezmeškali“, druhí trochu později, ale do poledne nebylo už ani jednoho, který patřil do mobilizace, doma, neboť už se objevil četník, který popoháněl ty, kteří se snad o pár minut opozdili.

Poplakali si ještě mnozí, ale pomalu se smiřovali se svým osudem. Vžili se lidé do situace a odevzdávali vše do vůle Boží. Tak pomalu uběhlo několik dní. Časopisy oznamovaly vzájemné vypovídání válek států jeden druhému.:

1. srpna Německo Rusku
3. srpna Německo Francii
3. srpna Německo Belgii
4. srpna Anglie německu

6. srpna Rakousko-Uhersko Rusku
6. srpna Srbsko Německu
7. srpna Černá Hora
Rakousku-Uhersku
10. srpna Francie
Rakousku-Uhersku
12. srpna Černá Hora Německu
12. srpna Anglie Rakousku-Uhersku
13. srpna Egypt Německu
23. srpna Japonsko Německu

24. srpna Maroko Německu
25. srpna Rakousko-Uhersko
Japonsku
28. srpna Rakousko-Uhersko Belgii

Rakouská vojska vítězila na všech frontách, alespoň podle zpráv od generálních štábů. Doma se chopily práce ženy, děti a starci. České pluky odjížděli na fronty, proklínaje všech-

no a dávající se do zajetí, jakmile se naskytla příležitost. Čas od času přicházely zprávy o velikém úspěchu rakouských vojsk, o dobytí té či oné pevnosti. Vítězství tato byla v Prušánkách s náležitou poctou oslavena, s vyvěšením černo-žlutých praporů.

A tak jsme válčili, jako by to bylo odjakživa naše řemeslo. Světová válka pokračovala stále zuřivějším tempem. Nadešlo září, rakouská vojska vítězně ustupovala do připravených pozic. Už přicházely polní lístky od vojáků z front, ve kterých byly vypsány útrapy válčících vojáků. Když takový lístek přišel, tak to vypadalo jako svátek v rodině, všude plno radosti nad tím, že jejich miláček ještě žije. Dopisy šly někdy pravidelně, ale někdy celou dobu nebylo o tom neonom ani slyšet. Největším potěšením bylo pro domácí, když se dostal jejich syn či otec do zajetí. Všichni byli rádi, že je za větrem.

Blížil se ponurý podzimek, který byl dosti deštivý, což bylo pro vojáky v bitevní čáře pravým peklem. Mnoho jich bylo, co se sami postřelili anebo jinak poranili. Hlad, déšť, zima a vši, to byly slasti vojáků na frontě. Na

smrt zmožení vojáci padali, ale hned byli pobízeni důstojníky rakouskými revolvery kupředu. Obecní kronikář sám měl být dne 30. srpna roku 1914 důstojníkem zastřelen. Avšak ještě téhož dne utekl do ruského zajetí. Mnoho vojáků se utopilo v polských řekách a močálech. Po drahách jezdilo povětšinou jenom vojsko. Zdraví na frontu a ranění s rozsekanými a rozstřílenými údy z fronty do nemocnic.

Roku 1914 na počátku října byla povolána II. výzva od 38 do 42 let. Smutné bylo loučení starých otců se svými rodinami ve vícero případech dosti četnými. Opět pláč, nárek a přitom tiché proklínání všech císařů a celé války. Šli doplnit zdecimované rakouské pluky, které byly od Rusů a Srbů z velké části rozstříleny a zbytky pozajímány, takže mnohý pluk některou dobu vůbec neexistoval. První přišel do zajetí Hřebačka Ludvík, voják od dragounského pluku č.11. Dne 23. srpna roku 1914 byl raněn a zajat na ruské frontě. V měsíci listopadu začalo opět vypořádání válek, a to následujícími státy:

2. listopadu 1914 Rusko Turecku
5. listopadu Anglie Turecku

6. listopadu Francie Turecku
12. listopadu Turecko vypovědělo „svatů vojnu“.

První oběti války už byli tu. V polovici listopadu roku 1914 padl mládenec Pavel Čech, voják od 3. pěšího pluku. Dne 3. prosince roku 1914 u Čenstochova, byl raněn do břicha, voják od 8. pěšího pluku Štětka Matěj. Zemřel v nemocnici ve Vídni. Tyto první oběti vyvolaly veliké vzrušení mezi obyvateli prušánskými. V postižených rodinách, když přišla zpráva o smrti jejich miláčků, se odehrávaly srdcervoucí scény. Nebohé matky, ženy, otcové. Děti šeptají modlitbu za svého tatíčka, který v daleké cizině dříme věčný sen. Válka byla proklínána, i ti, kdo ji vyvolali. Těžká atmosféra války tížila kdekoho. Přikvapily vánoční svátky, Štědrý večer, smutné vzpomínky na své milé, kteří v tu dobu dleli bůhví kde po všech frontách, proklínající celý svět. Pokoj lidem dobré vůle... avšak na frontách se vraždilo na rozkaz císaře, který chtěl s pomocí boží zvítězit.

Z prušánecké kroniky přepsala
Jana Kamenská

Společenská kronika

Sňatky:

Jana Čuprová a Jan Vaculík
Jana Vašíčková a Zdeněk Böhm
Eva Lekavá a Jiří Janoušek
Jan Sasín a Eva Matoušková

Narození:

Simona Straková (Flamíková)
Daniel Hložek
Matěj Křivák

Úmrtí:

Otakar Potěra
František Gregorovič
Pavel Mráka
Eva Svobodová

Přání k Vánocům od redakční rady

Jménem redakční rady Vám, vážení spoluobčané, přeji, abyste vánoční svátky prožili v radosti a pohodě se všemi, které máte rádi. Do nového roku Vám přeji hlavně hodně zdraví a úspěchů v pracovním i osobním životě.

Dr. Jana Kamenská

Voňové vánoční inspirece

Zdravé mlsání – tyčinky z ovesných vloček – jsou zdravé, obsahují lecitin, ten je dobrý na nervy. Oves je navíc bohatým zdroje, vlákniny, pomáhá při látkové výměně, snižuje krevní tlak a únavu. Je vhodný i pro diabetiky, neboť stabilizuje krevní cukr.

Potřebujete:

250 g ovesných vloček
90 g třtinového cukru
90 g medu (nebo javorového sirupu)
125 g másla

Na pánvi rozpustíme máslo, přidáme třtinový cukr a na malém plameni ho necháme rozpustit. Potom přidáme med a všechno dobře promícháme. Do připravené směsi přidáme vločky a zpracujeme v řídké těsto. Do pekáčku, který jsme vymazali máslem, nalejeme těsto a povrch dobře uhladíme. Dáme péct do předem vyhřáté trouby (180°) a pečeme asi 30 minut. Z vychladlého těsta nakrájíme tyčinky, můžeme máčet v čokoládě a posypat kokosem nebo oříšky.

Jazykové centrum Education Services, s.r.o.
v spolupráci se základní školou ZŠ Prušánky pořádají pravidelné anglické konverzace
v prostorách základní školy na ulici Školní 289.

Tyto kurzy jsou určeny pro širokou veřejnost bez ohledu na věk a profesní zaměření.

Pro žáky nabízíme:

- Skupinovou výuku přes školní vyučování (anglické konverzace)
- Individuální / Skupinové po-školní aktivity, tzv. kroužky

Pro veřejnost nabízíme:

- Individuální a skupinovou výuku
- Firemní výuku
- Studium v zahraničí (krátkodobé, dlouhodobé)
- Příprava na maturitu
- ES drillingová metoda vás naučí angličtinu 4x rychleji
- Překlady a tlumočení

**Těšíme se brzy na vás
v prostorách základní školy Prušánky!**

kontakt: skolaprusanky@seznam.cz

Svatopluka Čecha 3106, Hodonin, Česká republika
Tel: +420 518 327 836, E-mail: info@education-services.cz

JEŘELA

TEPLO • VODA • PLYN

**Chcete SNÍŽIT
náklady na energie?**

**NOVÁ
ZELENÁ
ÚSPORÁM**

- Solární kolektory
- Tepelná čerpadla
- Kondenzační kotle

PRO BEZPLATNÝ NÁVRH A POSOUZENÍ ÚSPOR (NÁVRATNOSTI) NÁS KONTAKTUJTE.

tel.: 608 770 230 www.jerela.cz

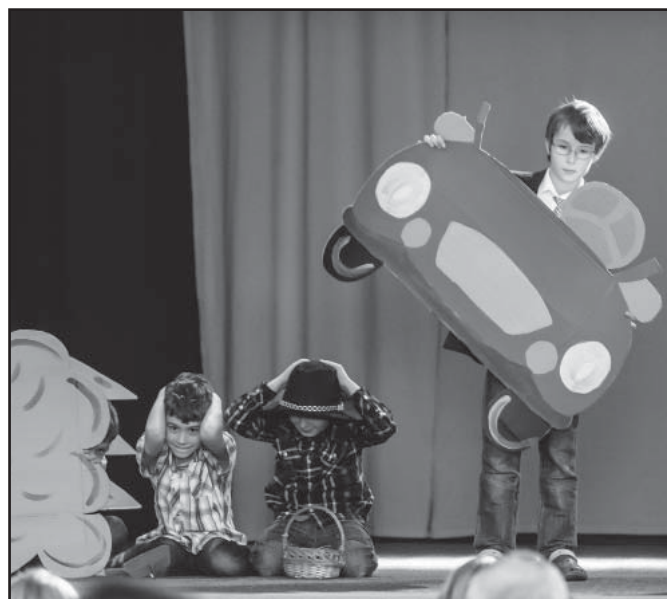
Přehled kulturních akcí Obce Prušánky na rok 2014

- 2.1. Ohňostroj
- 18.1. Krojovaný ples
- 25.1. Diskoples kuželkáři
- 1.2. Společenský ples SRPDŠ
- 8.2. Okresní Ples ČSSD
- 15 .2. Čundrbál - Kapela Starých Časů
- 22.2. Maškarní disco ples
- 5.4. Košť vín
- 12.-13.4. Za vinaři na Podluží – Otevřené sklepy
- 20.4. Velikonoční zábava neděle
- 31.5. Májové zpívání
- 20.6. Svatojánská noc
- 21.6. K Nechorám do sklepa - Otevřené sklepy
- Červen Výstavka dětských prací - paní Slávka Foretová
- 2.8. Noční soutěž SDH o pohár starosty obce
- 9.8. Krojované hody – beseda u cimbálu
- 10.8. Krojované hody
- 11.8. Krojované hody
- 12.8. Krojované hody
- 6.9. Zarážání hory
- 20.9. Tradiční vinobraní
- 24.- 26.10. Podzimní výstava
- 21.12. Vánoční koncert
- 24.12. Vánoční koledování na návsi

VAŠE NOVÁ KNIHOVNA

ŠKOLNÍ AKADEMIE, FOTO P. OMEKKA

Beseda s důchodci
(foto: P. Omelka)

Nechoránek a jeho vedoucí
(foto: Mara Šimek)

Nejšikovnější mažoretky

Mikuláš a čerti a andělé...
(foto: P. Omelka)

Mikulášská nadílka ve školce

Školní akademie
(foto P. Omelka)

Zpravodaj z Prušánek 4/2013 Vydává: Obecní úřad Prušánky
Řídící redakční rada: odp. red. PaedDr. Jana Kamenská,
členové: J. Hamrová, A. Zvědělíková.
Redakční rada si vyhrazuje právo na krácení a úpravu článků.
Grafická úprava a tisk: Petr Brázda - vydavatelství
Uzávěrka pro Zpravodaj 1/2014 je 21. 3. 2014